

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 18 grudnia 2012 r.

Poz. 4961

WYROK NR SYGN. AKT II SA/WR 41/12
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 26 kwietnia 2012 r.

w sprawie uchwalenia stawki opłaty za zbiorowe odprowadzanie ścieków

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA	- Ireneusz Dukiel
Sędzia WSA	- Alicja Palus (sprawozdawca)
Sędzia NSA	- Julia Szczygielska
Protokolant	- Magda Mikus

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2012 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Gminy Dobromierz
z dnia 16 listopada 2011 r. Nr XIV/87/11
w przedmiocie uchwalenia stawki opłaty za zbiorowe odprowadzanie ścieków

I. stwierdza nieważność § 3 zaskarżonej uchwały, we fragmencie: „po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego”;

II. orzeka, że zaskarżona uchwała w zakresie opisanym w punkcie I wyroku nie podlega wykonaniu.

Uzasadnienie

Uchwałą z dnia 16 listopada 2011 r. Nr XIV/87/11 podjętą na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 24 a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz.U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.), Rada Gminy Dobromierz dokonała zmiany uchwały Rady Gminy Dobromierz z dnia 13 kwietnia 2011 r. Nr VII/41/11 w sprawie uchwalenia stawki opłaty za zbiorowe odprowadzanie ścieków, postanawiając, że § 2 tej uchwały otrzymuje brzmienie: „Stawki określone niniejszą uchwałą obowiązują od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 31 października 2012 r.”

W § 3 podejmowanej uchwały Rada Gminy Dobromierz postanowiła, że „Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego”.

Uzasadniając uchwałę Rada Gminy Dobromierz wyjaśniła, że zgodnie z art. 24 a ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w okresie pierwszych 18 miesięcy od dnia podjęcia nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków obowiązują ceny i stawki opłat uchwalone przez radę gminy na wniosek organu wykonawczego gminy. Rada podała również, że w uchwale z dnia 13 kwietnia 2011 r. Nr VII/41/11 przyjęto, że stawki opłaty za zbiorcze odprowadzanie ścieków obowiązują na okres od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. tj. na okres 8 miesięcy, zatem zachodzi konieczność przedłużenia okresu obowiązywania stawek za zbiorcze odprowadzanie ścieków na okres od dnia 31 października 2012 r.

Uchwała w dniu 23 listopada 2011 r. została doręczona Wojewodzie Dolnośląskiemu jako właściwemu organowi nadzoru, który w toku badania jej legalności stwierdził, że została podjęta z istotnym naruszeniem art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz.U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 z późn. zm.), ale przed upływem terminu zastrzeżonego w art. 91 ust. 1 powołanej wcześniej ustawy o samorządzie gminnym nie podjął rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z tych względów – działając na podstawie art. 93 ust. 1 w związku z art. 94 ust. 1 wskazanej powyżej ustawy Wojewoda Dolnośląski skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargę na opisaną we wstępie uchwałę Rady Gminy Dobromierz, wnosząc o stwierdzenie nieważności jej § 3 we fragmencie: „po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego”.

W uzasadnieniu skargi skarżący organ wskazał m.in., że w § 3 przedmiotowej uchwały przyjęto formułę, która jest właściwa dla aktu prawa miejscowego.

Ponadto Wojewoda Dolnośląski wyjaśnił w uzasadnieniu, że w jego ocenie zaskarżona uchwała nie mieści się w katalogu aktów wymienionych art. 13 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Obowiązek jej publikacji nie wynika także z przepisów szczególnych. Uchwała tego rodzaju nie jest aktem prawa miejscowego. Nie ulega bowiem wątpliwości, że jedynie charakter norm prawnych powinien przesądzać o kwalifikacji danego aktu, jako aktu prawa miejscowego. Zdaniem organu nadzoru, jeżeli akt prawotwórczy (uchwała rady gminy), zawiera co najmniej jedną normę postępowania o charakterze powszechnie obowiązującym, to jest to akt prawa miejscowego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 kwietnia 2002 r.- sygn. akt I SA 2160/01). Uchwała w sprawie uchwalenia stawki opłaty za zbiorowe odprowadzanie ścieków nie zawiera w swej treści przepisów, które pozwoliłyby na zrekonstruowanie takiej normy postępowania.

Wojewoda Dolnośląski wskazał również na podobieństwo występujące między stawką opłaty za zbiorowe odprowadzanie ścieków, uchwalaną na podstawie art. 24 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, a stawką takiej opłaty, uchwalaną na podstawie art. 24 a tej ustawy przy czym wskazał – powołując się na pogląd wyrażony w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 maja 2007 r. (sygn. akt II OSK 256/07), że uchwała w sprawie zatwierdzenia stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (wydana w oparciu o art. 24 ust. 1 cyt. ustawy) nie jest adresowana do mieszkańców gmin i nie rozstrzyga bezpośrednio o ich prawach i obowiązkach.

W dalszej części uzasadnienia organ nadzoru podał, że reguła kompetencyjna wyrażona w art. 24 a ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, podobnie jak reguła

wyrażona w art. 24 tej ustawy, upoważnia do stanowienia norm, których właściwym adresatem jest przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne. Zasadnicza różnica polega na tym, że uchwała ta podejmowana jest w innych okolicznościach, a mianowicie przed powołaniem lub utworzeniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, lub podjęciem przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

Jednocześnie podkreślił, że sam art. 24 a określa sposób podania do publicznej wiadomości informacji o stawkach opłat, przyjętych na podstawie tego przepisu: wójt (burmistrz, prezydent miasta) ogłasza uchwalone ceny i stawki opłat w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w terminie 7 dni od dnia podjęcia uchwały (ust. 4), zatem sposób podania tej informacji jest identyczny jak w przypadku stawek opłat, które zostały zatwierdzone na podstawie art. 24 (ust. 7 art. 24). Wojewoda Dolnośląski zwrócił też uwagę, że ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków nie wprowadza zastrzeżenia, zgodnie z którym stosowanie szczególnych sposobów ogłoszenia nie zwalnia z obowiązku ogłoszenia stawek w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Zdaniem organu w przypadku istnienia obowiązku publikacji w dzienniku takie zastrzeżenie powinno zostać wprowadzone, biorąc pod uwagę, przykładowo, treść art. 14 ust. 3 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (zawierający stosowne odesłanie), zakładając jednocześnie, że żaden przepis w tekście prawnym nie może zostać uznany za zbędny.

W odpowiedzi na skargę przedstawionej w piśmie doręczonym Sądowi w dniu 20 stycznia 2012 r. Rada Gminy Dobromierz uznała skargę za uzasadnioną.

Wojewódzki Sąd Administracyjny podejmując orzeczenie w sprawie uwzględnił następujące okoliczności faktyczne i prawne:

Wskazać przede wszystkim należy, że w przepisie art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269) ustawodawca zastrzegł, że sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości m.in. poprzez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem (jeżeli ustawy nie stanowią inaczej), formułując w ten sposób generalne kryterium wiążące sądy administracyjne w pełnym zakresie ich kognicji. Wykonywana przez sądy administracyjne kontrola administracji publicznej obejmuje również orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej, akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż określone w pkt 5, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej (art. 3 § 1 w związku z § 2 pkt 5 i pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.).

Przedmiotem oceny Sądu w rozpoznawanej sprawie była uchwała należąca do tej kategorii aktów.

Mając na względzie wskazane powyżej kryterium legalności Wojewódzki Sąd Administracyjny po poddaniu ocenie istniejących w sprawie okoliczności faktycznych i prawnych podzielił zarzuty oraz argumentację skargi i uznał konieczność wyeliminowania zaskarżonego aktu z obrotu prawnego we wnioskowanym przez organ nadzoru zakresie.

Zdaniem Sądu – akceptującego stanowisko Wojewody Dolnośląskiego - § 3 zaskarżonej uchwały we fragmencie: „po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego” narusza art. 13 powoływanej wcześniej ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

Zgodnie z tym przepisem w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się:

- 1) akty prawa miejscowego stanowione przez wojewodę i organy administracji niezespólonej;
- 2) akty prawa miejscowego stanowione przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy;
- 3) statuty związków międzygminnych oraz statuty związków powiatów;
- 4) akty Prezesa Rady Ministrów uchylające akty prawa miejscowego stanowionego przez wojewodę i organy administracji niezespólonej;

- 5) wyroki sądu administracyjnego uwzględniające skargi na akty prawa miejscowego stanowionego przez: wojewodę i organy administracji niespolonej, organ samorządu województwa, organ powiatu i organ gminy;
- 6) porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych zawarte:
 - a) między jednostkami samorządu terytorialnego,
 - b) między jednostkami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej;
- 7) uchwały budżetowe gminy, powiatu i województwa oraz sprawozdanie z wykonania budżetu gminy, powiatu i województwa;
- 8) obwieszczenia o wygaśnięciu mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz o rozwiązaniu sejmiku województwa, rady powiatu lub rady gminy;
- 8a) rozstrzygnięcia nadzorcze dotyczące aktów prawa miejscowego stanowionych przez jednostki samorządu terytorialnego;
- 9) statut urzędu wojewódzkiego;
- 10) inne akty prawne, informacje, komunikaty, obwieszczenia i ogłoszenia, jeżeli tak stanowią przepisy szczególne.

Analizując powyższy katalog należy wskazać, że zaskarżona przedmiotową skargą uchwała Rady Gminy Dobromierz z dnia 16 listopada 2011 r. Nr XIV/87/11 nie należy do żadnej kategorii aktów prawnych podlegających ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Nie jest ona ani aktem prawa miejscowego, ani też przepisy szczególne nie nakładają obowiązku ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym uchwały w sprawie stawek opłat za zbiorcze odprowadzenie ścieków podejmowanej w warunkach art. 24 a powoływanej wcześniej ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 wskazywanej poprzednio ustawy o samorządzie gminnym na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały (art. 41 ust. 1). Aby uchwała rady gminy mogła zostać uznana za akt prawa miejscowego, musi spełniać określone kryteria: musi być stanowiona na podstawie i w granicach ustaw, mieć charakter powszechny, obowiązywać na obszarze działania organów, które je ustanowiły (a więc lokalnie), mieć charakter normatywny, mieć charakter abstrakcyjny i generalny i zostać ogłoszona (zob. D. Dąbek, Prawo miejscowe samorządu terytorialnego, Bydgoszcz-Kraków 2004, s. 69 i n.).

Jako źródła prawa powszechnie obowiązującego, akty prawa miejscowego charakteryzują się tym, że „mogą regulować postępowanie wszystkich kategorii adresatów: wszystkich obywateli, organów państwowych, wszelkich instytucji i organizacji publicznych oraz prywatnych. Powszechność obowiązywania ma więc charakter podmiotowy, bez względu na jego zakres przestrzenny (obszar całego państwa czy też obszar działania organów stanowiących prawo miejscowe)” (zob. J. Jeżewska, [w:] Konstytucje Rzeczypospolitej Polskiej oraz komentarz do Konstytucji RP z 1997 r., red. J. Boć, Wrocław 1998, s. 167). W praktyce oznacza to, że adresatem aktów prawa miejscowego mogą być podmioty przebywające na terenie działania danego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Adresatami aktów prawa miejscowego mogą być zarówno wszystkie podmioty, jak też niektóre ich kategorie (np. właściciele nieruchomości, właściciele psów, osoby prowadzące działalność gospodarczą itp.). Dany akt prawa miejscowego może zatem nie być adresowany do wszystkich kategorii adresatów, lecz tylko do niektórych z nich (por. E. Ochendowski, Prawotwórcza funkcja gminy, PREiS 1991, nr 2, s. 27), pod warunkiem, że istnieje podstawa prawna i stan faktyczny uzasadniający jego podjęcie (por. J. Majchrowski (red), Reforma administracyjna kraju - ustawy z komentarzem oraz rozporządzenia wykonawcze, Kraków 1999, s. 158). O tym, czy w danym przypadku dojdzie do zawężenia grupy adresatów poprzez wskazanie kryterium ich wyodrębnienia, decyduje zarówno rodzaj aktu prawa miejscowego (akt wykonawczy lub porządkowy), jak też jego treść (rodzaj regulowanej materii) (zob. (zob. D. Dąbek, Prawo miejscowe samorządu terytorialnego, Bydgoszcz-Kraków 2004, s. 71).

Będąc źródłem prawa powszechnie obowiązującego, akty prawa miejscowego muszą mieć charakter normatywny, co oznacza, że zawierać muszą wypowiedzi dyrektywne wyznaczające adresatom pewien

sposób zachowania się: mogą to być nakazy, zakazy lub uprawnienia (por. A. Redelbach, S. Wronkowska, Z. Ziemiński, *Zarys teorii państwa i prawa*, Warszawa 1992, s. 73 i n.). Niezbędnymi elementami składowymi norm zawartych w aktach prawa miejscowego są: określenie adresatów normy, okoliczności, w których norma ta znajdzie zastosowanie, oraz nakazywanego lub zakazywanego działania. W szczególności więc aktem prawa miejscowego nie są, nie mają bowiem charakteru normatywnego, akty o charakterze jedynie opisowym, ocennym czy wyrażające jedynie postulaty, intencje albo życzenia nie wyznaczające sposobu zachowania się, nie mają one charakteru prawnego (por. K. Opalek, *Z teorii dyrektyw i norm*, Warszawa 1974, s. 105 i n.).

Sam normatywny charakter danego aktu nie wystarcza do zaliczenia go do kategorii aktów prawa miejscowego. Akty prawa miejscowego, jako akty prawotwórcze i to powszechnie obowiązujące, zawierać muszą normy o charakterze abstrakcyjnym i generalnym. Charakter generalny mają te normy, które określają adresata poprzez wskazanie cech, nie zaś poprzez wymienienie z imienia(nazwy). Generalny charakter może też dotyczyć odniesienia do nazw instytucji, władz publicznych, a więc do nazw generalnych szczególnego rodzaju. Abstrakcyjność natomiast normy wyraża się w tym, że nakazywane, zakazywane albo dozwolone postępowanie ma mieć miejsce w pewnych, z reguły powtarzalnych okolicznościach, nie zaś w jednej konkretnej sytuacji. Niewątpliwie abstrakcyjny charakter mają np. uchwały określające warunki sprzedaży napojów alkoholowych lub ustalające stawki podatków lokalnych. Nie można natomiast uznać za akt abstrakcyjny uchwały o wyrażeniu zgody na zbycie konkretnej nieruchomości, powołaniu czy odwołaniu wójta, czy też uchwały o zaciągnięciu pożyczki bankowej. Chociaż z uchwał tych płyną określone normy postępowania (mają więc normatywny charakter), to jednak nie są jednocześnie aktami abstrakcyjnymi, ulegając skonsumowaniu po jednorazowym spełnieniu dyspozycji w nich zawartych (zob. D. Dąbek, *Prawo miejscowe samorządu terytorialnego*, Bydgoszcz-Kraków 2004, s. 73).

Akt dotyczący jednorazowej sytuacji oraz konsumujący się poprzez jednostkowe zastosowanie, nie nabiera cech generalności i abstrakcyjności przypisanych aktom prawa miejscowego podlegającym publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (zob. wyrok WS A w Lublinie z dnia 9 marca 2007r., sygn. akt II SA/Lu 965/06, publ. Wspólnota 2008/41/45).

Kwalifikacja danego aktu do aktów prawa powszechnie obowiązującego musi być przeprowadzona przy uwzględnieniu jego cech materialnych i formalnych. Z samego faktu podjęcia uchwały przez organ, stanowiący jednostkę samorządu terytorialnego, nie można jeszcze wywodzić, że mamy do czynienia z aktem prawa miejscowego. Jedynie charakter norm prawnych i kształtowania przez te normy sytuacji prawnej adresatów mają przesądzające znaczenie dla kwalifikacji danego aktu, jako aktu prawa miejscowego. Innymi słowy, jeżeli akt prawotwórczy (uchwała rady gminy), zawiera co najmniej jedną normę postępowania o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, to jest to akt prawa miejscowego (zob. wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2002r., sygn. akt I SA 2160/01, publ. LEX nr 81765; wyrok NSA z dnia 18 lipca 2006r. sygn. akt I OSK 669/06, publ. LEX nr 275445).

Nie ma ustawowej definicji „aktu prawa miejscowego”, lecz nie ulega wątpliwości, iż za prawo miejscowe mogą być uznane jedynie przepisy mające charakter norm prawnych. Akty prawa miejscowego, czyli przepisy obowiązujące powszechnie na obszarze działania organów, które je ustanowiły (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP) są źródłami prawa, a więc muszą posiadać cechy ogólności (generalności) i abstrakcyjności. Charakter generalny posiadają normy, które określają adresata poprzez wskazanie jego cech, nie zaś poprzez wymienienie ich z imienia (nazwy). Abstrakcyjność normy polega na tym, że jej dyspozycja określająca postępowanie adresata ma zastosowanie w wielu, powtarzalnych okolicznościach, nie zaś w jednej konkretnej sytuacji (zob. wyrok WS A w Białymstoku z dnia 2 lutego 2006r., sygn. akt II SA/Bk 681/05, publ. LEX nr 194648).

W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie zaskarżona przez Wojewodę Dolnośląskiego uchwała Rady Gminy Dobromierz z dnia 16 listopada 2011 r. Nr XIV/87/11 nie ma charakteru generalnego, jak również normatywnego.

Została ona podjęta na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 24 a ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, wcześniej powoływanych.

Zgodnie z przepisem art. 24 a ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków:

„1. W okresie pierwszych 18 miesięcy od dnia podjęcia działalności przez powołane lub utworzone przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne lub podjęcia przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków obowiązują ceny i stawki opłat uchwalone przez radę gminy, zapewniające pokrycie uzasadnionych kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, jest podejmowana na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w terminie co najmniej 14 dni przed powołaniem lub utworzeniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, lub podjęciem przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, podstawę do określenia cen i stawek opłat stanowią planowane dla pierwszego roku działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego koszty zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) ogłasza uchwalone ceny i stawki opłat w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w terminie 7 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 1.”

Z przywołanych przepisów wynika, że uchwała w sprawie stawek opłat w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków podejmowana jest na wniosek określonego podmiotu, nie zawiera wypowiedzi dyrektywalnych, które wyznaczają swoim adresatom pewien sposób zachowania się (nakaz, zakaz lub uprawnienie), podlega publikacji w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w ustawowo określonym terminie.

Należy jednocześnie uznać, że nie ma ona cech aktu prawa miejscowego, a zatem nie podlega obowiązkowi publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym w myśl art. 42 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, poprzednio powoływanych.

Mając na względzie przedstawione powyżej okoliczności Wojewódzki Sąd Administracyjny – stosownie do przepisu art. 147 wskazanej wcześniej ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzekł jak w sentencji.

Klauzula zawarta w pkt II wyroku wynika z obowiązku zastosowania przez Sąd przy orzekaniu o uwzględnieniu skargi przepisu art. 152 powołanej powyżej ustawy.